

PRESUDA SUDA

1. ožujka 1966.(*)

U predmetu C-48/65,

1. ALFONS LÜTTICKE GMBH, s registriranim sjedištem u Kölnu-Deutz,

2. DR OTTO SUWELACK NACHF. KG, s registriranim sjedištem u Billerbecku (Vestfalija), koje zastupa član društva s osobnom odgovornošću Wolfgang Suwelack,

3. KURT SIEMERS & CO., s registriranim sjedištem u Hamburgu,

tužitelji,

uz asistenciju Petera Wendta, odvjetnika, člana Odvjetničke komore u Hamburgu, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg kod Feliciena Jansena, sudskog izvršitelja, 21 rue Aldringer,

protiv

KOMISIJE EUROPSKIH ZAJEDNICA, koju zastupa njezin pravni savjetnik Jochen Thiesing, u svojstvu agenta, s izabranom adresom za dostavu kod Henrija Manzanaresa, tajnika pravne službe europskih izvršnih tijela, 2, Place de Metz,

tuženice,

o, prvenstveno, ukidanju Odluke Komisije EEZ-a te, podredno, o tužbi zbog propusta djelovanja potonje, a obje se odnose na naplatu kompenzacijskog poreza na promet mliječnih proizvoda uvezenih nakon 1. siječnja 1962., koju provodi Savezna Republika Njemačka,

SUD,

u sastavu: Ch. L. Hammes, predsjednik, A. M. Donner (izvjestitelj), A. Trabucchi, R. Lecourt i R. Monaco, suci,

nezavisni odvjetnik: J. Gand,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

Dopisom od 15. ožujka 1965. tužitelji su Komisiji uputili zahtjev na temelju članka 175. Ugovora o EEZ-u.

Tim su zahtjevom od Komisije zatražili da donese odluku (*Beschluss*) kojom će proglasiti, s učinkom od 1. siječnja 1962. da naplata, koju provodi Savezna Republika Njemačka, kompenzacijskog poreza na promet od 4 % za uvoz mlijeka u prahu i drugih dehidriranih mliječnih proizvoda, predstavlja povredu članka 95. Ugovora te da odluči (*beschliessen*) da se protiv Savezne Republike Njemačke pokrene postupak iz članka 169. Ugovora i da tužitelje obavijesti o donesenim odlukama (*Beschlüsse*).

Komisija je odlučila o zahtjevu i dopisom od 14. svibnja 1965. obavijestila je tužitelje da ne dijeli njihovo mišljenje o tome da naveden kompenzacijski porez predstavlja povredu članka 95. Ugovora.

Tužitelji su na temelju članka 173. Ugovora, protiv tako priopćenog stajališta podnijeli tužbu za poništenje.

Tuženica ističe prigovor nedopuštenosti te tužbe uz obrazloženje da se protiv pobijanog akta ne može podnijeti tužba za poništenje.

Zahtjevom od 15. ožujka tražilo se da se protiv države članice pokrene postupak iz članka 169. Ugovora i Komisiju obveže na poduzimanje mjera predviđenih tim člankom.

Postupak iz članka 169. ima za svrhu spriječiti neispunjenje obveza koje država članica imaju na temelju Ugovora.

U tu je svrhu Komisiji navedenim člankom omogućeno pokretanje postupka kojim predmet može uputiti Sudu koji će ustanoviti takvo neispunjenje, a dotična je država članica tada dužna, sukladno članku 171. Ugovora, poduzeti potrebne mjere kako bi postupila sukladno presudi Suda.

Dio postupka koji prethodi pokretanju postupka pred Sudom predstavlja predsudsku fazu u kojoj se država članica poziva da se uskladi s Ugovorom. U toj fazi Komisija svoje stajalište u vidu mišljenja iznosi tek nakon što je državi članici omogućila da podnese svoja očitovanja.

U toj fazi akti koje Komisija donosi nemaju obvezujuću snagu.

Stoga je tužba za poništenje podnesena protiv akta kojim je Komisija odlučila o zahtjevu nedopuštena.

Podredno, tužitelji su na temelju članka 175. podnijeli tužbu zbog propusta djelovanja.

Tuženica ističe prigovor nedopuštenosti i podredne tužbe.

Sukladno članku 175. drugom stavku tužba zbog propusta djelovanja dopuštena je samo ako u roku od dva mjeseca od poziva na djelovanje dotična institucija ne zauzme stajalište.

Nesporno je da je Komisija zauzela stajalište i o tom stajalištu izvijestila tužitelje u tom roku.

Stoga je prigovor osnovan.

Troškovi

Sukladno članku 69. stavku 2. Poslovnika stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove.

Budući da tužba tužiteljâ nije dopuštena, valja im naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenog,

uzevši u obzir postupovne akte;

saslušavši izvještaj suca izvjestitelja;

saslušavši usmena izlaganja stranaka;

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika;

uzevši u obzir članke 169., 173. i 175. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice;

uzevši u obzir Protokol o statutu Suda priložen Ugovoru o osnivanju Europske ekonomske zajednice;

uzevši u obzir Poslovnik Suda Europskih zajednica, a osobito njegov članak 69. stavak 2.,

SUD,

odbacujući sve šire ili suprotne zahtjeve, proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba u predmetu C-48/65 odbija se kao nedopuštena.**
- 2. Tužiteljima se nalaže snošenje troškova postupka.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 1. ožujka 1966.

[Potpisi]

* Jezik postupka: njemački

RADNI PRIJEVOD